

မာတိကာ

စကားဦး	၇
၁။ ကိနို	၁၁
၂။ ကျရှုံးလေသော နိုင်ငံတော်	၅၃
၃။ တိတ်လဲများနှင့်အတူ	၆၁
၄။ ကြောင်တစ်ကောင်ကို စွန့်ပစ်ခြင်း	၁၀၃
၅။ ရောမအင်ပါယာ ကျဆုံးခန်း ...	၁၃၁
၆။ ရှင်နာဂါဝါမှ မျောက်တစ်ကောင်	၁၄၂
၇။ ရှင်နာဂါဝါ မျောက်တစ်ကောင်ရဲ့ ဖွင့်ဟဝန်ခံချက်	၁၈၀

စကားဦး

ကျွန်တော် ဟာရုကီမူရကာမိရဲ့ အရေးအသားတွေကို ခွဲလမ်း နှစ်ဖြိုက်ခဲ့တာဟာ 'A Shinagawa Monkey' ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုတိုကို ဖတ်မိခဲ့ရကနေ စတင်ခဲ့ပါတယ်။ တော်တော်တော့ ကြာခဲ့ပါပြီ။ မှတ်တမ်းတွေ ပြန်ကြည့်တော့မှ ၂၀၀၆ ခုနှစ် ကတည်းက ဆိုတာ တွေ့ရပါတယ်။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို New Yorker မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်ကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့ရကနေ ဖတ်မြစ်ခဲ့တာပါ။ ကိုယ့်နာမည် ကိုယ် မေ့တတ်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် အမျိုးသမီးတွေရဲ့ နာမည်တွေကို ခိုးယူတတ်တဲ့ လူကောင်းပြောတဲ့ မျောက်တစ်ကောင် စသည်ဖြင့် ဝတ္ထုကို ဖန်တီး ရေးသားထားပါတယ်။ ဖတ်ပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒါမျိုး ဖတ်ချင်တာ၊ ဒါမျိုးတွေ ဖန်တီးချင်တာ ဆိုပြီးတော့ ပြောမိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက စာတွေ ရေးဖို့ အားသန်နေခဲ့တာဆို ဖတ်ပြီး သိပ်မကြာခင်မှာ ဘာသာပြန်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပထမဆုံး ဝတ္ထုတို ဘာသာပြန်စာမူပါပဲ။ 'ရှင်နာဂါဝါမှ မျောက်တစ်ကောင်' ကိုဘာသာပြန်ပြီးတဲ့ အခါကတော့လည်း မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်စောင်မှာ ဖော်ပြပါရှိခဲ့တဲ့ စိတ်

ကြောင့် 'မိုး' မဂ္ဂဇင်းကို မင့်မရဲ့ ဝိုင်းဝန်းပေးတယ်။ နောက် သိပ်မကြာခင်မှာ အဲဒီစာမူ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ပါလာတော့ ပျော်တာပေါ့။ မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှာ စာအုပ် သွားမထုတ်ခင်ကတည်းက ဆိုင်ကနေ တစ်အုပ် ဝယ်နှင့်ပြီးခဲ့ပါပြီ။ မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှာ စာအုပ် သွားထုတ်တော့ အယ်ဒီတာက "စာမူက ရှည်လွန်းပေမယ့် ကြိုက်လွန်းလို့ တစ်လတည်း သုံးလိုက်တာ" ဆိုတော့ ကျေးဇူးပါ၊ ကျေးဇူးပါ ဆိုပြီး ပိတ်တဖြာဖြာပေးပါ။ အဲဒီကနေ ကျွန်တော် ဟာရုကီရဲ့ ဝတ္ထုတွေ လက်လှမ်း မီသမ္မာ လိုက်ဖတ်တော့တာပါပဲ။ အဲဒီတုန်းက အမေရိကန်စင်တာမှာ ဟာရုကီမူရကာမိ စာအုပ်နှစ်အုပ် ရှိခဲ့ပါတယ်။ 'Norwegian Wood' နဲ့ 'The Elephant Vanishes' ဝတ္ထုတို စာအုပ်ပါ။ အဲဒီနှစ်အုပ်ကို ငှားမိတ္တူကူးပြီး တစ်မိနစ်မှ ဖတ်မြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် ဟာရုကီမူရကာမိ ဝတ္ထုတွေကို ဟိုကား ဒီက လိုက်ရှာပြီး ဖတ်တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဟာရုကီမူရကာမိရဲ့ ဝတ္ထုရှည်တစ်အုပ် ကျွန်တော် ဘာသာပြန် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်းပဲ ကျွန်တော် ဟာရုကီမူရကာမိရဲ့ အရေးအသားတွေကို 'ရှင်နာဂါဝါမှ မျောက်တစ်ကောင်' နဲ့ စတင် ထိပြီး ငြိခဲ့ပါတယ်။ အခု ၂၀၂၀ ခုနှစ်၊ ဇွန်လမှာ New Yorker မဂ္ဂဇင်းက ဟာရုကီရဲ့ 'Confession of A Shinagawa Monkey' ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုတိုကို ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ 'ရှင်နာဂါဝါမှ မျောက်တစ်ကောင်' ရဲ့ အဆက်လို ပြောလိုရတဲ့ "ရှင်နာဂါဝါ မျောက်တစ်ကောင်ရဲ့ ဖွင့်ဟဝန်ခံချက်" ကို ဖတ်လိုက်ရတော့ ဟိုတစ်မျိုးတုန်းက မဂ္ဂဇင်းတိုက်တွေကို စာမူတွေ လိုက်ပို့ခဲ့တဲ့ ကာလတွေကို အမှတ်ရမိပါတယ်။ ရေးမယ်၊ သားမယ် တက်ကဲ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အချိန်တွေပေါ့။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ New Yorker မဂ္ဂဇင်းရဲ့ ဝက်ဘ်ဆိုက်မှာ ၂၀၂၀ ခုနှစ်အတွင်း ဟာရုကီမူရကာမိရဲ့ ဝတ္ထုတိုတွေ ဖော်ပြထားတာကို တွေ့ရတော့ ဖတ်ကြည့်ပြီးတော့ ကျွန်တော် ဘာသာပြန် ဖြစ်မိခဲ့ပါတယ်။ အခု ဒီဝတ္ထုတို စုစည်းမှုမှာ ဝတ္ထုတို ခုနှစ်ပုဒ် ပါရှိပြီး မြောက်ပုဒ်က "New Yorker" မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြပါရှိခဲ့တာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ လေးပုဒ်က ၂၀၂၀ ခုနှစ်အတွင်း New Yorker ထဲမှာ ဖော်ပြပါရှိခဲ့တာတွေ ဖြစ်ပြီးတော့ 'ကိနို' က ၂၀၁၅ ခုနှစ်မှာ 'ကြောင်တစ်ကောင်ကို စွန့်ပစ်ခြင်း' က ၂၀၁၉ ခုနှစ်မှာ

ဖော်ပြ ပါရှိခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ 'ရောမအင်ပါယာ ကျဆုံးခန်း' က 'The Elephant Vanishes' ဝတ္ထုတို စာအုပ်ထဲက ဖြစ်ပြီး 'ရှင်နာဂါဝါမှ မျောက်တစ်ကောင်' လို့ပဲ အစောပိုင်းကတည်းက ဘာသာပြန်ထားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ 'ရောမအင်ပါယာ ကျဆုံးခန်း' မှာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်တုန်းက စိစစ်ရေးက ဖြတ်ခဲ့တဲ့ စာသားတွေကို ပြန်ဖြည့်စွက် ထည့်သွင်းပါတယ်။ အဲဒီနှစ်ပုဒ်စလုံး ကို ၂၀၁၁ ခုနှစ်က ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ 'နိုင်ငံတကာ ဝိုင်းဖော်ခံ ဝတ္ထုတိုများ' စာအုပ်မှာ ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဟာရုကီမူရကာမိမှာ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ရေးဟန် အဖြစ် သီးခြားရှိပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံတကာက စာပေပညာရှင်တွေ Murakamiesque လို့ တင်စား ရေးသားကြပါတယ်။ အခု စာအုပ်ထဲမှာတော့ ဟာရုကီမူရကာမိဟာ သူ့ရဲ့ အသက်အရွယ်နဲ့အညီ မသိမသာ ပြောင်းလဲ လာတဲ့ အရေးအသားတချို့ကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ သူ့ရဲ့ လယ်ဘဝ ဖြတ်သန်းမှုအကြောင်း၊ သူ့အဖေရဲ့ သူ့ရဲ့ ဆက်ဆံရေး အကြောင်းတွေနဲ့ အတိတ်ကို ပြန်လည် လွှမ်းမိုးထားတာတွေကို တွေ့ရပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကြိုကြိုက်လို့ ပြောချင်ပါသေးတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ မူရကာမိ ဝတ္ထုတွေ များနေပြီ။ တော်သင့်ပြီ' လို့ တချို့တွေက ပြောနေ၊ ရေးနေတာတွေကို ကြားနေ၊ မြင်နေရပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဟာရုကီမူရကာမိရဲ့ အရေးအသားတွေကို သဘောကွဲလွဲ၊ နှစ်ဖြိုက်လို့ ဘာသာပြန်ပေးကြတဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ ရှိလို့ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ သူ့ရဲ့ဖန်တီးမှုတွေကို များများ ဖတ်လာရပါတယ်။ အဲဒါက မကောင်းဘူးလား၊ ကျွန်တော့် အတွက်တော့ တော်တော်ကောင်းမွန်တဲ့ အရာလို့ ယုံကြည်တယ်။ ဘယ်သူ့၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ ထိခိုက်နေတဲ့ အရာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဘာသာပြန်စာပေ ထွန်းကားခြင်းဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စာပေ တိုးတက်ဖို့ အထောက်အကူ ဖြစ်စေတဲ့ ဒေါက်တိုင် တစ်ခု ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်။ မျက်မှောက်ခေတ် ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ပြည့်ပစာရေးဆရာ တစ်ယောက်ရဲ့ လက်ရာတွေကို ဘာသာပြန်ဆိုကြရာမှာ အများဆုံးနဲ့ အကုန်နီးပါး ရှိနေတာက ဟာရုကီမူရကာမိရဲ့ စာအုပ်တွေပါပဲ။ ပြီးတော့ ဟာရုကီမူရကာမိရဲ့

စာတွေဟာ ကမ္ဘာ့စာပေလောကမှာ ထည့်ထည့်ဝါဝါ ရှိနှင့်နေပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ရာရုံး သုံးပုဒ်တွေ၊ နှစ်ပဲတစ်ပြားတန်တွေလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါကြောင့်လည်း နိဗ္ဗာန်စာပေဆု ရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့က သူ့ကို လျှောက်ထားစာရင်းမှာ အကြိမ်ကြိမ် ထည့်သွင်းခဲ့ပါတယ်။ ရုတား မရတာကတော့ အကြောင်းကြောင်းသော အကြောင်းကြောင်းကြောင့်တွေ ရှိလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော့်အတွက်တော့ မူရကာမိ စာတွေ ဖတ်ရတာဟာ အရှိတရားကနေ လွန်မြောက်ပြီး သီးခြားစိတ်ကူး နယ်နိမိတ်တစ်ခုကို ရောက်ရှိသွားသလို ခံစားမိပါတယ်။ ဟာရုကီမူရကာမိရဲ့ စာပေလက်ရာများကို နှစ်ဖြိုက်ကြတဲ့ မိတ်ဆွေများလည်း တို့အတွက် ခံစားမိလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေများအားလုံး ဘေးဘယကင်းစိုပြီး ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

လေးစားလွှက်
မိုးသက်ဟန်